

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bobeica Călin în numele inculpatului prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2020, în cauza penală în privința lui,

Butuc Constantin XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 20.02.2018 până la 31.01.2020;

Instanța de apel de la 24.02.2020 până la 27.05.2020;

Instanța de recurs de la 09.10.2020 până la 24.03.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 31 ianuarie 2020, inculpatul Butuc Constantin a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal și în baza acestei norme i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilită lui Butuc Constantin s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani și nu va fi executată dacă condamnatul în termenul de probă nu va comite o nouă infracțiune și prin purtare exemplară va confirma încrederea acordată, totodată, Butuc Constantin fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

S-a admis în principiu acțiunea civilă depusă de S.A.R. „Moldcargo” S.A., cu privire la încasarea în mod solidar de la Butuc Constantin și S.R.L. „Great Auto Trade” a sumei în mărime de 55 021,00 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul compensat, urmând ca asupra cuantumului daunei despăgubirilor convenite să decidă instanța civilă.

S-a admis în principiu acțiunea civilă depusă S.R.L. „GREAT AUTO TRADE”, IDNO XXXXXX, cu privire la încasarea de la Butuc Constantin a prejudiciului material cauzat în mărime de 167 677, 38 lei, urmând ca asupra cuantumului daunei despăgubirilor convenite să decidă instanța civilă.

S-a admis cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Butuc Constantin a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea Rapoartelor de expertiză judiciare în mărime de 640 lei.

S-a încasat din contul lui Butuc Constantin în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 640 lei, în legătură cu efectuarea expertizelor judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Butuc Constantin deținând permisul de conducere de categoria „B, C”, la 04.12.2017, aproximativ la ora 11:40 min., fiind în stare de ebrietate alcoolică grad avansat, aflându-se la volanul automobilului de „Dacia Logan”, cu numere de înmatriculare XXXXX, deplasându-se pe str. Ion Neculce, din direcția str. Ștefan Neaga, în direcția str. Belinski mun. Chișinău, exprimând neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a încălcat cerințele Regulamentului Circulației Rutiere, Anexa nr.1 la Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, și anume: prevederile pct.3 al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, prevederile pct.10 alin.(l) lit. b) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care, „persoana care conduce un vehicul trebuie: ...b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum ...”, prevederile pct. 39 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere potrivit cărora: „înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, prevederile pct.45 al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră”. Neglijând semnificația indicatorului rutier 2.2 „trecerea fără oprire interzisă” prevăzut în anexă nr.3 al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că este interzisă deplasarea fără a opri la marcajul 1.12, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, nu a apreciat corect situația rutieră, nu a ținut cont de dexteritate în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, prin urmare a comis tamponare cu microbuzul de model „VW LT 35” cu numărul de înmatriculare C RX 081, condus de către Cazimirov Ruslan, care se deplasa regulamentar pe str. Belinski, mun. Chișinău.

În consecință, în urma impactului, pasagerei automobilului de model „Dacia Logan”, cu numere de înmatriculare XXXXX, cet. Cotorobai Irina, i-au fost provocate

potrivit raportului de expertiză judiciară nr.201802D0177 din 02.02.2018, leziuni corporale sub formă de „fractura osului pubic și ischiadic pe dreapta, excoriații la nivelul feței și a capului, edem a țesuturilor moi la nivelul șoldului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de așa un obiect, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie”.

Conform certificatului nr. 1613, din 15.12.2017, privind rezultatul analizei sângelui la conținutul alcoolului etilic, eliberat de către Institutul de Medicină Urgentă, Butuc Constantin XXXXX se afla în stare de ebrietate, în proba de sânge nr.2723 din 04.12.2017 ora 12.50, fiind constatat 0,74 g/1 alcool etilic.

Conform prevederilor art.134/12 Cod penal, concentrația de alcool în cantitate de 0,74 g/1 depistată în sângele lui Butuc Constantin XXXXX, se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale, Butuc Constantin a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (2) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății, acțiune săvârșită în stare de ebrietate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Butuc Constantin recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal, să-i fie numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și a pedepsei complimentare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat a invocat că, instanța de fond a stabilit o pedeapsă prea blândă inculpatului, or, aceasta a ignorat că inculpatul nu a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, la momentul examinării cauzei penale neavând loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova și fiind anunțat de către instanță în căutare, părăsind teritoriul Republicii Moldova și în lipsa a careva circumstanțe atenuante, nu a fost atins scopul principal, și anume, prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane, mai mult, sentința va rămâne neexecutorie.

3.1. Fără a contesta vinovăția inculpatului, la aceeași dată a declarat apel avocatul Bobeica Călin în numele inculpatului Butuc Constantin împotriva sentinței prin care a solicitat casarea sentinței, în partea stabilirii pedepsei, cu emiterea unei noi decizii prin care: a-i stabili inculpatului pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cerințelor sale din cererea de apel, avocatul a invocat că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea aspră din motiv că, ținând cont de prevederile art. 61 Cod penal, corijarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, or, condamnarea reală la pedeapsă privativă ar crea repulsie, cauzând noi suferințe inculpatului, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2020, apelul declarat de avocatul Bobeica Călin în numele inculpatului Butuc Constantin împotriva sentinței a fost respins ca fiind nefondat, și a admis apelul declarat de procuror, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit de prima instanță.

„Lui Butuc Constantin XXXXX recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (2) Cod penal i se stabilește pedeapsa cu închisoare pe termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.”

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel, a constatat ca dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Butuc Constantin și pe deplin prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Cotorobai Irina (V-I, f.d. 56-58), declarațiile părții vătămate Cazimirov Ruslan (V-I, f. d. 23) declarațiile reprezentantului părții civile SRL „Moldcargo”- Munteanu Igor (V-II, f.d.169-170); declarațiile reprezentantului părții civile SRL „Junta” Chetaru Dragoș (V-II, f.d.170); procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, precum și anexele acestuia planșa fotografică și schița accidentului rutier(V-I, f.d.13/21); raportul de expertiză judiciară nr.2789/D din 13.12.2017, potrivit căruia la examinarea lui Cazimirov Ruslan s-a constata că, „diagnosticul clinic fractura os metacarpian V mâna dreaptă, neconfirmat la examinarea CD cu imagini radiologice, nu se supune calificării medico-legale” (V-I, f.d.41/42); raportul de expertiză judiciară nr.201802D0177 din 02.02.2018, potrivit căruia lui Cotorobai Irina i-au fost provocate, „leziuni corporale sub formă de, fractura

osului pubic și ischiadic pe dreapta, excoriații la nivelul feței și a capului, edem a țesuturilor moi la nivelul șoldului drept, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur sau la lovire de așa un obiect, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie” (V-I, f.d.67- 68); certificatul nr. 1613, din 15.12.2017, privind rezultatul analizei sângelui la conținutul alcoolului etilic, eliberat de către Institutul de Medicină Urgentă, potrivit căruia Butuc Constantin XXXXX se afla în stare de ebrietate, în proba de sânge nr.2723 din 04.12.2017, ora 12.50, fiind constatat 0,74 g/1 alcool etilic (V-I, f.d.80-82).

Instanța de apel a menționat că din textul apelurilor formulate de către acuzatorul de stat și apărător, rezultă că sentința primei instanțe a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei.

Astfel, cu referire la stabilirea categoriei pedepsei inculpatului Butuc Constantin, instanța de apel a conchis că, deși instanța de fond a reiterat prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal, nu le-a aplicat corespunzător, considerent din care apelul procurorului a fost admis, iar apelul declarat de apărător respins reieșind din următoarele raționamente.

La caz, privind gravitatea infracțiunii săvârșite, conform art. 16 Cod penal, instanța de apel a stabilit că, infracțiunea săvârșită de Butuc Constantin, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar conform art. 76 și 77 Cod penal nu au fost stabilite circumstanțe atenuante sau agravante.

Subsecvent, instanța de apel la stabilirea limitei pedepsei, a ținut cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, va determina pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute de dispoziția art. 264 alin. (2) Cod penal, care stabilește pedeapsa cu amendă în mărime de la 950 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Analizând circumstanțele cauzei, ținând cont de pericolul social al faptei și anume că Butuc Constantin intenționat a consumat băuturi alcoolice și a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate punând în pericol viața și sănătatea participanților la trafic, ținând cont de personalitatea inculpatului, și anume, că Butuc Constantin a recunoscut parțial vinovăția, s-a eschivat și continuă să se eschiveze de la cercetarea judecătorească, că acesta din momentul comiterii accidentului rutier și până în prezent nu a întreprins nicio acțiune în vederea reparării pagubelor cauzate în rezultatul accidentului, dar și de faptul că anterior, inculpatul a fost în conflict cu legea, instanța de apel a stabilit acestuia o pedeapsă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În speță, instanța de apel a reținut că, corectarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea de societate, corespunzător anume această pedeapsă poate atinge scopul de corectare și reeducare.

Prin urmare, pedeapsa stabilită de către instanța de fond este una inefficientă, care nu-și va atinge scopul Legii penale de corectare și reeducare a inculpatului. Ținând cont de circumstanțele și personalitatea inculpatului menționate mai sus, instanța de apel nu a putut fi de acord nici cu soluția instanței de fond care a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare și nici cu solicitarea apărătorului de a aplica în privința acestuia o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. În momentul în care Butuc Constantin s-a eschivat și continuă să se eschiveze de la cercetarea judecătorească, nu întreprinde nimic în vederea reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, nu este clar în ce măsură soluția instanței de fond, dar și cea propusă de apărător vor contribui la corectarea și reeducarea inculpatului, la restabilirea echității sociale, la prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Or, din comportamentul inculpatului rezultă clar că acesta nu doar că nu a conștientizat gravitatea faptei săvârșite, dar și o vădită desconsiderare față de persoanele cărora le-a cauzat prejudicii și față de instituțiile de drept.

Astfel, în speță, scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat a unei pedepse penale sub formă de închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bobeica Călin în numele inculpatului care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței.

În susținerea celor solicitate, apărătorul subliniază că, pedeapsa aplicată este una prea aspră, mai mult instanța de apel își întemeiază decizia pe argumentele invocate de către acuzare, și anume, ultimul nu se află în țară din motive că este nevoit să plece peste hotare din motiv că este în incapacitate de a își întreține familia și nu a putut fi încasate de la inculpat sumele de bani admise prin acțiunile civile, deoarece asupra cuantumului urmează să se pronunțe instanța civilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care

prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, de motivul inculpatului, de persoana acestuia, corect a conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Colegiul penal reamintește că, stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii

infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal indică că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs ordinar reține că, solicitarea recurentului privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate prin menținerea sentinței declarate de către instanța de fond, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată indicând doar dezacordul cu pedeapsa stabilită, or, simplul motiv că recurentul nu este de acord cu pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative în temeiul art. 90 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că, scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, or, conform prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând neapărat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Mai mult decât atât, recurentul își întemeiază recursul pe argumentul precum că inculpatul este impus să plece peste hotarele Republicii Moldova pentru a-și întreține familia și a rambursa cheltuielile ce au apărut în urma acțiunilor comise de către ultimul, or, în acest caz nu poate fi realizată suspendarea condiționată a executării pedepsei penale prevăzute de art. 90 Cod penal, fiind situația în care pedeapsa rămâne neexecutată.

De asemenea, Colegiul penal subliniază că, fiecare cetățean al Republicii Moldova este obligat să își asume consecințele care apar în urma acțiunilor infracționale întreprinse, iar o instanță judecătorească are atribuțiile exclusive de a înlăptui justiția în numele legii (vezi art. 25 Cod de procedură penală).

În concluzie, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că, nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului ordinar, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bobeica Călin în numele inculpatului împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2020, în cauza penală în privința inculpatului *Butuc Constantin XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **21 aprilie 2021**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan